

Sådan nogle forslag vil skabe kløfter i befolkningen, dem er vi imod.

En tredje udfordring for Danmark er uddannelse til alle. Vi er en nation af veluddannede mennesker, det skal vi blive ved med at være, og der skal sættes endnu mere på uddannelse.

Der er perspektiv i at gøre folkeskolen til en helhedsskole, det vil sige en skole, som tager øget udgangspunkt i, hvad børn har behov for; der skal skabes en bedre sammenhæng mellem børns skolegang og deres fritid. En helhedsskole giver samtidig mulighed for, at lærere og pædagoger når frem til en fælles forståelse af, hvad det enkelte barn er god til og mindre god til. Det vil give os et bedre grundlag for at bryde den sociale arv.

Vi arbejder også for, at endnu flere unge skal have en ungdomsuddannelse. I dag får blot 83 pct. af en ungdomsårgang en kompetencegivende uddannelse. Vores mål er, at det skal op på 95 pct. inden for en 10-årig periode. Men i forhold til ungdomsuddannelser har vi især ét stort hængeparti, og det er antallet af praktikpladser. Der er alt for mange unge i dag, som ikke kan få en praktikplads. For at det sige det rent ud, så synes jeg, det er pinligt.

I 1999 havde vi det laveste antal praktikpladser i mange år. Paradoksalt nok falder det sammen med en situation, hvor erhvervslivet mangler arbejdskraft. Det er, som om at når det går godt, så har erhvervslivet ikke tid til at udanne arbejdskraft, og når det går skidt, så har de ikke råd. I januar blev der indgået en trepartsaftale om praktikpladserne, som løber frem til 2004. Den aftale og den udvikling vil vi følge meget nøje.

Men uddannelse er ikke kun vigtig for unge. Uddannelse er for alle hele livet igennem, og derfor er et af de vigtigste politiske resultater i denne samling reformen af voksen- og efteruddannelserne. Den reform vil være med til at løfte Danmark ind i vidensamfundet og virkeliggøre vores vision om livslang uddannelse. Konkret indeholder reformen en klar prioritering af de kortuddannede, som får mere og bedre uddannelse. Der gives særlige tilbud til de 300.000 danskere, der har meget store problemer med at læse dagligdags ting som f.eks. underteksterne på fjernsynet.

En bedre ældreomsorg står også højt på Socialdemokratiets dagsorden for de kommende år. Fakta er jo, at der bliver flere ældre med behov for pleje og omsorg. Vi ønsker en mere helstøbt og sammenhængende ældrepolitik, der

rækker mange år frem i tiden. Vores ældreomsorg skal vurderes på tryghed, kvalitet og den ældres egne behov frem for indførelse af standardiserede markeds- og systemløsninger.

Succeskriteriet for Socialdemokratiets ældrepolitik er: Flere aktive ældre med stor livskvalitet. Derfor skal vi søge at understøtte ældres aktive liv ved at udvide deres muligheder for udfoldelse. Samtidig ønsker vi klart at prioritere ressourcerne til de ældre, der har størst behov for hjælp.

Derfor vil vi også arbejde for, at der indføres en bundgrænse på tværs af kommunerne for, hvor stor en formue man må have, før man er berettiget til hjælp som f.eks. medicinkort. Vi tror ikke på, at et mantra som frit valg kan løse alle problemer på ældreområdet. Hvad skal en 80-årig senildement kvinde med frit valg? For hende er kvalitet noget helt andet.

Også på sygehusområdet er der store udfordringer. Opgaverne har de seneste 7 år været mange, for fortidens synder efter 10 år med borgerlige regeringer har virkelig kunnet mærkes. Det har krævet genopretning. Ventetiden er jo faldet på mange behandlinger. Socialdemokratiet har stadig som overordnet mål at nedbringe ventetiden, men vi skal ikke alene diskutere ventetid. Der er nu behov for, at kvaliteten af behandlingen kommer i centrum. Vi skal have større viden om, hvad patienterne faktisk oplever som positive og negative elementer i et behandlingsforløb. Alle patienter skal have et godt og sammenhængende forløb og en værdig behandling.

Konkret kunne vi forestille os, at en patient ved indlæggelse på et sygehus skal tildeles en fast kontaktperson, som følger patienten gennem hele forløbet og holder hende informeret. Det sikrer en god koordinering, og at patienten undgår unødvendig ventetid.

I Socialdemokratiet har vi prioriteret behandling af de livstruende sygdomme først. Et eksempel er kræftbehandlingsplanen, der blev færdig i marts, og som nu skal føres ud i livet sammen med amterne. Vi skal heller ikke glemme folkesygdommene, der måske ikke er livstruende, men alligevel ødelægger livskvaliteten for utrolig mange mennesker, samtidig med at forebyggelsen sættes højt på dagsordenen. Men når vi ser på sygehusvæsenet, skal vi også passe på ikke at blive alt for pessimistiske. For mindre end 1 år siden fik det danske sundhedsvæsen meget flotte karakterer af udenlandske eksperter. Det er der grund til at glæde sig over.